

Jaargang: 65 nummer: 10

december 2023

Het afwasborstel dilemma bij Sinterklaas

Het is weer zover 5 december en dinsdagavond. Dus er is een speciale avond gewijd aan Sinterklaas. Ieder heeft twee pakjes meegenomen, al dan niet voorzien van een gedichtje. De opkomst is enigszins bescheiden maar de stemming is opper best. We spelen weer het bekende Sinterklaasspel in twee rondes met de grote dobbelsteen. In ronde 1 worden de pakjes uit de stapel gehaald en in de kring gebracht als het juiste cijfer wordt gegooid. In ronde twee worden de pakjes aan steeds wisselende eigenaren gekoppeld. Evert is de bezielende spelleider en hij heeft de handen vol om ieder in het gareel te houden en om valsspellers terecht te wijzen. Natuurlijk is er ook dit jaar weer een favoriet cadeau waar ieder zijn zinnen op heeft gezet. Een onwaarschijnlijk cadeau, namelijk een afwasborstel maar wel in een heel bijzondere verpakking. Uiteindelijk is Freijja de gelukkige.

Drees Brunt.

Marco Brunu op bezoek.

Zo op 12 december was dit de laatste clubavond van het jaar. Nog even het kerstdiner en dan kunnen we weer terugkijken op het 65e-jaar van de club en uitzien naar het volgende jaar. Logisch dat daarom de Programma Commissie gezorgd had voor een spetterend slot. En die verwachting heeft onze gast in de persoon van **Marco Brunu** zeker ingevuld. Voor enkele leden was hij een goede bekende, voor anderen echter totaal onbekend.

Maar eerst had Arie helaas een treurige mededeling, die hij met ons wilde delen. De opname van zijn vrouw Cora in een zorginstelling schokte ons zeer. Velen van ons kennen immers ook haar voorgeschiedenis van geestelijke achteruitgang en verval. Als tijdgenoten van Arie en Cora, waarbij we zo tegen de rand van het leven zijn gekomen, kennen we de diepgang van dit verdriet. Een welgemeende deelname en ondersteuning die avond aan beide, sprak dan ook vanzelf.

En toen dacht uw verslaggever, hoe kan je nou als gastspreker over deze emotie heen komen? Dat bleek toch voor Marco als geboren Italiaan totaal geen probleem. Eerst maar even een fotootje ter introductie. We praten over de linker persoon.

Een wellustiger, fantasierijker, nauwelijks te volgen, inspirerende, soms niet te verstaan (tenzij je goed Italiaans spreekt), uitstekende acteur, niet te stoppen causeur, humorvol persoon hebben we in onze Goudse kringen nog niet ontmoet. Daar komt bij dat hij ook nog een zeer goede filmer is.

Zijn vertoonde films:

<i>Allen omhoog:</i>	<i>speelt een god waarbij alles omhoog gaat</i>
<i>Ik hou ontzettend van je zus:</i>	<i>als eega, met een stotterende bekentenis</i>
<i>Caro Albert:</i>	<i>weddenschap met Einstein om terug te gaan in de tijd</i>
<i>De schoonmaakster:</i>	<i>de pech van een dief, bedonderd door de werkster</i>
<i>Vervoer Italian Way:</i>	<i>alternatieve familievakantie bij de burens</i>
<i>Riunione di famiglia:</i>	<i>de eindoplossing van een wanhopige man</i>

In al deze films speelt hij de hoofd- en dikwijls de enige rol. Spreekt daarbij de meest onuitsprekelijke monologen uit, trekt daarbij de meest wonderbaarlijkste gezichten en weet tot aan het eind het meest waanzinnige slot aan zijn films te geven. Kortom, deze man is een filmgenie en geeft hierin zijn hele ziel en zaligheid.

Je vraag je natuurlijk af, hoe kan dat? Hoe kom je tot deze films? Die vraag werd dan ook door Frits aan hem gesteld. Een overvloedige explicatie in een monoloog van een half uur viel ons ten deel. Waarbij het raadsel alleen nog maar groter werd. Deze man is ondanks de pogingen van Harry (leiding van deze avond) niet te stuiten!

Thuis gekomen bedacht ik mij echter als verklaring het volgende.

Je hebt zo van die avonden dat de TV niets te bieden heeft. Je verveelt je rot. Als man ga je dan opzoek door te gaan zappen. Van kanaal naar kanaal.

En zo kom je dan in het buitenland terecht. De Vlaamse VRT, De BBC en al die Duitse zenders zijn wel te volgen. Bij de Franse zenders kan je het soms wel raden. Verrassender zijn dan in die stemming de zuidelijker landen. Je verstaat er namelijk toch totaal niks van. Alleen de beeldtaal telt.

In die situatie is de Italiaanse Rai dan m.i. het interessantst. Wat krijg je zo te zien?

Voornamelijk oudere mannen in keurige pakken en zeer jonge vrouwen in wat minder uitgevoerde kledij. Die al rap pratend, discussiërend elkaar in de harenvliegen. Dan applaus. Chaos alom. Dan weer pratend, discussiërend enz. enz. Bij wijze van spreken Marco Brunu in repeat en op 78 toeren afgespeeld. Dan weer applaus en de volgende retoriek. En dat gaat uren door.

Kijk als je dat een uurtje volhoudt, dan kan je iets gaan begrijpen van de Italiaanse ziel.

Italiaanse drama's en opera's, de architectuur en bouwkunst, de religie en politiek, het wordt hierdoor allemaal verklaarbaar. Zelfs Berlusconi krijgt een andere kleur. Dat is het wat onze Marco Brunu beweegt. En tevens het kernpunt van mijn verklaring: wij, met onze calvinistische zielen, zullen het nooit snappen.

Marco Brunu, una figura particolare !

Ben Roete.

Toverlint Kerstdiner.

Dinsdagavond 19 december verzamelde de groep Toverlinters die zich hadden aangemeld, mooi op tijd in Partycentrum Le Patapouf in Gouda. Nel van der Marel had zich namens de organisatie bij de ingang geposteed en kondigde om half 7 aan dat iedereen was gearriveerd.

We werden ontvangen met een glaasje bubbels (met of zonder alcohol), gezellig.

Het diner begon met een bijzonder truffelsoepje uit een wijnglas, waarna de voorzitter een welkomstwoordje uitsprak, waarin werd teruggeblikt op ons zeer actieve jaar, afsluitend met de wens dat we ook volgend jaar weer met elkaar veel mooie dingen mogen (mee)maken.

Daarna werd het buffet geopend: carpaccio, salade, gemengde sla. Het zag er prachtig uit.

De kok kwam er ook even bij en vertelde dat hij warme beenham van het mes zou aanbieden met een heerlijke dressing. Bij de warme gerechten stond hazenpeper, zalm en vergeten groenten op het menu. Allemaal fantastisch klaargemaakt.

Evert verzorgde een intermezzo met een mooie toespraak, waarna hij de microfoon overdeed aan Joop, die m weer doorgaf aan Jan, die m weer doorgaf aan Gerrie.

Tenslotte werden we nog getraakteerd op een lekker dessert en een kopje koffie/thee met bonbons.

De stemming was goed, het eten lekker en de bediening top.

En nu op naar het nieuwe jaar, met op 9 januari Raad-de-Maker. Wie gaat ons verrassen!

Enkele foto's ter ondersteuning van deze gezellige avond.

Hetty Brunt.

En met deze toepasselijke foto van Nel, wil de redactie mee proosten op

een gezond en mooi filmjaar in 2024 voor alle Toverlinters